

bruggen bouwen met God en met mensen

Wat we kunnen leren van Davids leven met God in Psalm 4

Ik was recentelijk in een vergadering waar de vraag aan ons was, 'wat houdt je op dit moment bezig?'. Sommige van jullie weten dat lans en ik sinds november een puppy hebben. Nina houdt me zeker bezig—onder andere met veel wandelen overdag, want het is een puppy met veel energie. Maar wat me ook bezig houdt, ook al een tijdje, is hoe wij, volgelingen van Jezus, zijn voorbeeld kunnen volgen in het uitreiken naar mensen? het beeld van een brug spreekt mij aan... Een brug verbindt twee kanten die anders niet op elkaar aansluiten. Niet op elkaar aansluiten is jammer. Soms denk ik, in deze dagen van polarisatie, dat we veel meer zouden kunnen doen om uit te reiken—om te beginnen met het goede nieuws dat God van iedereen houdt. Dat goede nieuws zien we niet alleen in de nieuwe testament, maar ook al in het oude testament. Zoals bijvoorbeeld in psalm 4. We gaan dat samen lezen, en dan zal ik deze psalm met jullie gaan bespreken.

Psalm 4

1 Voor de koorleider. Bij snarenspeel. Een psalm van David.

2 Antwoord mij als ik roep,
God die mij recht doet.

Geef mij ruimte als ik belaagd word,
wees genadig, hoor mijn gebed.

3 Machtigen, hoe lang nog maakt u mij te schande,
is de schijn u lief, de leugen uw leidraad? sela

4 De HEER schenkt zijn gunst aan wie Hem trouw is,
de HEER luistert als ik tot Hem roep.

5 Beef voor Hem en zondig niet,
bezin u in de nacht en zwijg. sela

6 Breng de juiste offers,
heb vertrouwen in de HEER.

7 Velen zeggen: 'Wie maakt ons gelukkig?' –
HEER, laat het licht van uw gelaat over ons schijnen.

8 In U vindt mijn hart meer vreugde
dan zij in hun koren en wijn.

De psalm heeft drie delen. Het eerste deel is Davids gebed. Dit deel draait

om aanbidding en een noodkreet. David heeft hulp nodig, en daarom gaat hij naar de Heer. Hij prijst God en noemt twee redenen die hem het lef geven om tot God te naderen. Eerst, in vers twee lezen we de woorden, 'God die mij recht doet'. De Hebreeuwse tekst zegt dat David roept tot de 'God die hem rechtvaardig maakt'. In andere woorden hoeft David zich niet te bewijzen bij God. Hij hoeft zich niet voor te doen als een rechtvaardige. Nee, hij weet en erkent dat God hem zijn rechtvaardigheid geeft als pure genade, want God is zijn schepper.

De tweede reden voor Davids lef kun je in vers 2 lezen: de woorden 'geef me ruimte' hebben te maken met de goede ervaring van David met God in het verleden. De oorspronkelijke tekst leest zoiets als, 'ik was benauwd en u hebt mij eens ruimte gegeven, graag een herhaling, NU!' Goede Ervaringen uit het verleden met God kunnen je in het heden helpen, om in nieuwe situaties God opnieuw te vertrouwen.

Het tweede deel van de psalm is een gesprek dat David voert met 'de machtigen'. Misschien zijn het de mensen die mede bijgedragen hebben aan Davids problemen, of misschien zou het gewone mensen die Davids geloof in God niet begrijpen. In ieder geval proeft je in vers 3 de frustratie bij David. Hij roept, misschien hardop, maar ook misschien mompelend in zijn hart, of toegeven bij God, 'Hoe lang nog, mensen?'. In die zin is vers 3 een emotionele overgang tussen deel één en twee van de psalm.

Maar kijk nou naar vers 4. Daar verandert de toon. In plaats van te blijven klagen opent David een dialoog met de mensen. In de oorspronkelijke taal leest het, 'weet dat de heer zijn gunst schenkt aan wie hem trouw is'. Waarom zijn de woorden 'weet dat' belangrijk hier? zou het kunnen zijn dat God hem een stukje wijsheid gegeven heeft— misschien als antwoord op zijn gebed? David begrijpt ineens dat de mensen niets anders kunnen doen dan spotten of negeren omdat ze God niet kennen. Om welke reden dan ook hebben wij mensen vaak een vertekend beeld van God. Een nieuwe kennis van mij uit de buurt die deel uit maakt van onze wandelgroep-met-de-honden heeft vorige week het onderwerp zingeving aangekaart. De andere hondenbezitters vonden dat ook interessant, en er volgde een kort uitwisseling van ideeën. In vers 4 zien we dat David graag met de mensen wil delen wat hij weet omdat hij het ervaren heeft.

Hij zegt zo iets: 'Jullie lachen mij uit om mijn vertrouwen in God, maar wat je niet weet is dit: het gaat niet over religie maar over vriendschap. God heeft mensen die Hem vertrouwen apart gezet in liefde. Hij belooft mij dat hij zal luisteren als ik tot hem roep. Dat heb ik in mijn leven meegemaakt!' Wat er in de lucht hangt is: dat liefde is ook voor jullie beschikbaar!

Vers 5 kan je zien als de logische vervolg op Davids eerdere woorden. Het is alsof David ziet dat sommige van de mensen die hij adresseert daadwerkelijk luisteren. Voor sommigen is deze God anders dan ze eerder dachten. Sommigen beginnen misschien te denken, 'zo'n God— ik zou hem misschien net als David ook kunnen vertrouwen'. Tot deze mensen zegt David, 'het is fijn om dan eerbiedig bij God te komen. Ik raad je aan een pas op de plaats te maken. Bezin je op een rustige plek en laat deze woorden over wie God werkelijk is bezinken.' David de herder denkt natuurlijk aan de nacht, als de schapen eindelijk tot rust zijn gekomen. Op zulke momenten kon hij ook heerlijk bij God komen. Iedereen moet zijn eigen rustmomenten en rustplekken vinden.

Vers 6 stippelt de weg naar vertrouwen in God uit. De woorden 'Juiste offers brengen' kunnen verwijzen naar de eigen stappen van geloof op basis van wat je zelf van God ontvangt in de stilte— als je bij hem komt, en zijn liefde je hart veroverd. Alweer vertelt David uit eigen ervaring.

In deel drie is David weer aan het bidden. Het lijkt een heel ander gebed. Het begint met iets verrassends. Vers 7: 'Velen zeggen: 'Wie maakt ons gelukkig?' HEER, laat het licht van uw gelaat over ons schijnen.'

In zijn gebed gebruikt David niet 'ik' maar 'ons'. Hij heeft zich daardoor één gemaakt met de mensen. Hij vereenzelvigd zich met hen. Hij lijkt ze veel beter te begrijpen. Misschien door de (onzichtbaar voor ons) dialoog, waarin hij geluisterd heeft naar hun verlangens en hun opvattingen. David weet dondersgoed dat niet alleen zij, maar ook hij, gelukkig wil zijn. Die verlangen delen we met elkaar, zeer zeker. David weet bovendien dat het o zo makkelijk is om je geluk alleen te zoeken buiten God. Vol compassie bidt hij voor de hele mensheid, als het ware, waar ook hij deel van uitmaakt. Dat is een krachtig beeld van onze heer Jezus. Ik zal straks meer over zeggen.

David bidt, 'We hebben uw licht nodig' — en wat voor licht zou het zijn? Bedoelt hij een kille onderzoekend licht dat ons verblindt? Nee, David bidt dat God de licht van zijn aangezicht zal doen schijnen: een warme relatie-licht. 'God, bestraal ons met uzelf, vol van liefde en genade.'

In vers 8 geeft David toe dat de mooie dingen in onze wereld ons geluk kunnen brengen, maar hij realiseert zich dat het kennen van God hem vreugde geeft. Gods huis is een veilig en vertrouwd basis om te genieten van het leven.

David wijst ons in de loop van de psalm naar Jezus —op vele manieren. Jezus die steeds opnieuw de dialoog opent met gelijkenissen en vervolgens doorgaat met de uitnodiging om dichterbij komen, zoals in Lucas 8:8, na de gelijkenis van de zaaier: 'Hij voegde er met luide stem aan toe: 'Wie oren heeft om te horen, moet goed luisteren.' David wijst ons naar Jezus, die naar ons is gekomen om één van ons te zijn, om zich met ons te vereenzelvigen, om namens de hele mensheid zich tot God te richten. Jezus, Die zijn Vader aan ons heeft voorgesteld als onze papa. Jezus die licht van de wereld is.

We gaan binnenkort Pinksteren vieren. We gaan vieren dat de Heilige Geest van Jezus leeft in ons— en ons ook helpt bij het onderhouden van onze relatie met God en het bouwen van bruggen. Dat wisten de eerste gelovigen. Geïnspireerd door die geest opent Paulus een opmerkelijke dialoog met mensen in Athene. In handelingen 17:27-28, zegt Paulus, 'het was Gods bedoeling dat ze hem zouden zoeken en vinden, aangezien hij van niemand van ons ver weg is, want in hem leven wij, bewegen wij en zijn wij. Of, als enkele van uw eigen dichters hebben gezegd, "uit hem komen ook wij voort"'.

Paulus schrijft later in één van zijn brieven: Mogen onze Heer Jezus Christus en God, onze Vader, die ons zijn liefde heeft getoond en ons door zijn genade blijvende steun en goede hoop gegeven heeft, 17 u aanmoedigen en sterken in al het goede dat u doet en zegt. 2 Thessalonicenzen 2:16-17

De God van Genade wil ons aanmoedigen en toerusten om in onze dagelijks leven het goede uit te kunnen delen. Ik heb het vandaag gehad over drie

stappen waardoor David heen gaat bij het bouwen van bruggen met God en met mensen.

Het begon in de eerste stap met frustratie, die leidde tot hartstochtelijk gebed tot God. David rent niet weg van God maar naar God toe als hij problemen ervaart. Niet alleen voor oplossingen, maar ook voor inzicht en liefde. In andere woorden, in stap één gaat het eigenlijk over verdieping dat je zelf meemaakt met God! Je werkt samen met God aan relatie, je wil dingen zien vanuit zijn perspectief. In Romeinen 12v2 staat, 'U moet uzelf niet aanpassen aan deze wereld, maar u veranderen door uw gezindheid te vernieuwen, om zo te ontdekken wat God wil en wat goed, volmaakt en Hem welgevallig is.'

Daarna in stap twee is David er door zijn gebed achter gekomen wat er eigenlijk speelt: mensen hebben een vertekend beeld van God. Ze weten niet dat God hun geluk voor ogen heeft. Ze denken dat ze er helemaal alleen voor staan. Deze openbaring die God hem geeft, leidt tot verbinding met mensen: David legt zijn oordeel neer en gaat bruggen bouwen. David deelt met hen hoe God zichzelf aan hem heeft laten zien: God houdt van mensen en wil zielsgraag onze vertrouwen winnen. Daarbij is onze verantwoordelijkheid om antwoord te geven op Gods liefde door Hem meer te leren vertrouwen. Reflectie kan ons daarbij helpen, en ook het beginnen met het nemen van kleine stapjes in vertrouwen. Het zou al een grote stap voor sommige mensen kunnen zijn, om te accepteren dat God voor hun is, en hen liefheeft. Uiteindelijk, als mensen ons de kans gunnen, mogen we wijzen naar wat Jezus leerde en gedaan heeft voor ons. Gelukkig mogen we rekenen op de leiding van de Heilige Geest hierin. Hij loopt altijd naast ons als onze Helper. Wat een zegen!

Door 'zelfreflectie met God' voelt David zich verbonden met anderen. Ook hij heeft Gods licht nodig. Ook hij vergeet wel eens dat God zijn geluk voor ogen heeft. Davids derde stap is dat hij zich niet alleen verbonden gaat voelen met anderen, maar dat hij namens hen en voor hen tot God nadert. We zijn allemaal onderweg met God in deze leven. Daarom proclameert David uitgebreid over Gods trouw.

Een psalm is een lied, poëzie met muziek— en dat spreekt tot de

emoties. De ervaring beschreven in psalm 4 heeft David zijn gestuurd door zijn emoties. In het begin van de psalm was hij onrustig. Daarom gaat David naar God met zijn probleem. Hij heeft een relatie met God. En dat diep vertrouwen is emotioneel. Het vertrouwen opent je hart om input te ontvangen. En God komt hem tegemoet. in plaats van blijven haken in frustratie, liet God hem een weg van compassie zien. David staat voor een keuze. Zal hij de weg van God bewandelen? Emoties kunnen heftig zijn in relaties. David heeft pijn. Maar als David omarmt Gods compassie en legt zijn oordeel over de mensen neer, ontdekt hij vrede en vreugde. Hij woont daardoor in zijn vaders huis waarin liefde voor mensen regeert.

psalm 4 heeft mij veel gebracht. psalm 4 moedigt mij aan om snel bij God te schuilen in moeilijke situaties, en gewoon mijzelf te zijn— en dan bedoel ik mijn emoties. Als ik in mijzelf een oordelend houding ontdek die afstand schept, kan ik het beter brengen bij God. Als je je gekwetst voelt of gefrustreerd of ongeduldig raakt, zou je het ook kunnen brengen, net zoals David, bij de Heer. Wat fijn dat je je frustratie kan uiten bij God, en dat je hoeft daar niet te blijven hangen. Ik ben blij om te weten, net zoals David zegt, dat God ons zijn rechtvaardigheid geeft. Net zoals David kunnen we op Gods welkom rekenen—en nog veel meer omdat we de heer Jezus kennen. Als je de tijd neemt -- en wat stilte-- om bij hem te zijn, kun je Gods liefde, troost en wijsheid ontvangen. Zo bouwen we op onze verbinding met God. Rustig met God kunnen wij hem vragen (als eerste stap) om zijn hulp om een verbinding te zoeken en bruggen te bouwen met anderen. Als tweede stap reageer ik op Gods liefde voor mensen door met vallen op opstaan bruggen te bouwen. Afgelopen week zei ik tegen een wandel vriendin dat ik onze eerdere gesprek over zin in het leven heel waardevol vond, en dat ik hoopte op vervolg. want we zijn allemaal op zoek naar zin, dat verlangen verbindt ons. Nu zou ik (als derde stap) kunnen bidden voor meer zin en verbinding in ons beider leven. Jezus gaat ons daarin voor. volgens Romeinen 8, vers 34 pleit hij voor ons! Ik leer vanuit deze psalm dat we beide Gods agape-licht nodig hebben. We mogen zoals David erop vertrouwen dat God ons allebei zijn licht laat zien. Davids psalm heeft in ieder geval mijn ogen geopend over hoe eerlijk en emotioneel we mogen zijn met God, EN hoe gevarieerd en belangrijk gebed kan zijn, om bruggen te bouwen naar God, naar mensen en naar allebei! Amen.